

ль въ състояніе да познай, что написала тайнственна-та рѣка на стѣната.

Твой произшествіе се е чвло скоро и до Нитокриса, майката на Бавилонскій царь; та като отиде въ събраніето, склони сына си скоро да повыкатъ тогоди Иудаильтанина, който по пре-ди истълквалъ Новоходоносоровъ сънъ.

Даніилъ билъ веке старъ въ това време: но не билъ изгубилъ способности-тѣ, съ които можалъ да изаснава тайнственность; като погледналъ на роковы-тѣ слова, тосъ часъ обавилъ, чи тѣ се произносатъ твой: Мани, Фекелъ Фаресъ.

Бавилонскій Царь искалъ да ги разбере что значатъ, и Даніилъ мѣ кадалъ:

„Господарь, твой значи, чи Богъ опредѣлилъ край на царуваніето ти, чи той та притечлилъ на вѣсъ-тѣ си, и чи царството ти скоро ще се раздѣли между Миданы-тѣ и Перси-тѣ.“

Такъзи отвѣтъ привелъ въ страхъ всички-тѣ, които се срамѣвали тамо, и въ смахніе гледали се единъ на дръги: но Балтасаръ, не си въобразявалъ, защо бѣдствїе-то, кое то го